

Én vagyok az út!

Lekció: Jn 14:1-11/Textus: Jn 14:1-6

2015. április 12.

Az „Én vagyok” mondások kapcsán már eddigi is többször hallottuk, hogy Jézus egy képi síkkal fejez ki egy igazságot. Saját magáról beszél, önmagát mutatja be. Ahogyan pedig ezeket mondja egyiket a másik után, egyre inkább azzal az igénnyel lép fel, hogy az az Isten, aki az Ószövetségben különféle módokon jelentette ki magát, Jézusban jelen van. Az „Én vagyok” mondásokban Jézus tudatosan olyan képeket használ, aminek ószövetségi megjelenései vannak, és amiknek a gyökerei magához Istenhez nyúlnak vissza. Minél több mondást mond, annál inkább lesz egyre félreérthetlenebb, hogy Jézus maga Isten. Az „Én vagyok” mondások célja, hogy Isten és Jézus közé egyenlőségjel kerüljön és megértsük, hogy Isten egyedül Jézusban van jelen a számunkra!

Az eddigi mondások alapján, a tanítványok láthatják azt, hogy Jézus maga Isten. „*Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok*” (Jn 8:58). Jézusnak ez a kijelentése minden zsidó ember számára teljesen egyértelmű. Istennek azt a legmélyebb önkijelentését használja, ahogy bemutatkozott Mózesnek a csipkebokorban. Az a Jézus, aki ezt állítja magáról a mai történetben búcsúzik a tanítványoktól.

A páskavacsorán vagyunk. Júdás nincs a tanítványok között, hanem már úton van a nagytanács felé, hogy elárulja Jézust. Ebben a helyzetben jelenti be a tanítványoknak, hogy el fog menni és egyedül fognak maradni. Az események hihetetlenül felpörögnek és egy fél nappal később Jézus már a kereszten van! Pontosan tudta, hogy mi vár a tanítványokra. Jézus szavainak különösen nagy súlya van: fel akarja készíteni a tanítványokat az elkövetkező idők eseményeire.

A tanítványok nem nagyon tudják, milyen helyzetben vannak, de Jézus távozásának hírére a reakciójuk a félelem: megrémültek, rémületbe estek. Ebben a félelmetes helyzetben mondja Jézus azt magáról, hogy én vagyok az út, senki sem mehet az Atyához csak általam. **Jézus az út az Atyához!** A következő kérdésekre ad választ a mai ige: **1. Mit jelent az, hogy Jézus az út? 2. Hova vezet Jézus, mint út? 3. Hogyan tudok ezen az úton végigmenni?**

1. Mit jelent az, hogy Jézus az út?

„*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához csak én általam.*” (Jn 14:6).

„Én vagyok az út” – Jézus ebben a képben állít magáról egy igazságot. Mit jelent ez? Milyen egy út? Nagyon egyszerűen megfogalmazva, az út két egymástól távol levő dolgot köt össze, közvetít közöttük. Ha valaki elindul az egyik pontból és végig a kijelölt utat követi, akkor biztos lehet benne, hogy a másik pontba fog megérkezni. Természetesen ennek van egy fizikai vonulata. Út, amin gyalog, az autóval, busszal végig tudok menni, egyik pontból el tudok jutni a másikba. Azonban lelki síkon is igen gyakran használt fogalom. Az önéletrajzom az életem útját foglalja össze. Vagy pedig egy változást, egy életszakaszt is igen gyakran egy új útra való téréssel kapcsolunk össze, amin még nem jártunk, ami még idegen.

Amikor Jézus azt mondja, hogy Ő út, akkor azt szeretné megértetni, hogy benne két távol levő dolog érhető el. Olyan, amiknek eddig nem volt köze egymáshoz, amik eddig megközelíthetetlenek voltak.

Jézus az út képével olyat üzen, amiről eddig még nem beszélt. Ő, mint út egy teljesen új helyzet. Jelenlétével új helyet mutat meg, ahova eddig az embernek nem volt eljutási lehetősége! „*És ha majd elmentek, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.*” (Jn 14:3)

Jézus az út képét továbbá azért is használja magára, mert ezzel egyfajta kizárólagosságot akar közvetíteni. Előtte nem volt ilyen út és rajta kívül nem lesz több út. Aki oda szeretne eljutni, ahova Jézus vezet, annak Jézuson, mint úton kell végig menni.

2. Hova vezet Jézus, mint út?

Az út önmagában egy öncélú dolog, teljesen haszontalan. Az út haszna az előrejutásban van, hogy olyan helyre visz el, ahova máshogy nem tudnánk eljutni. Jézus az út. De mit köt össze? De mi ez a két elérhetetlen pont, ami Jézusban köthető össze?

Jézus földi keretek között arról beszél a tanítványoknak, hogy Ő valóságosan ismeri Istent, tőle jött, kapcsolata van az Atyával. Ő, a testé lett Ige. Jézus valóságos Isten-ember, és ezzel köze van az Atyájához, mint mindenható Istenhez és köze van a tanítványokhoz, mint emberekhez. Az út képpel pedig világosan üzeni azt, hogy nem csak köze van, nem csak „bekapcsolódik” Jézus az emberi világba és az isteni világba, hanem mint út, az egyetlen lehetőségként rajta keresztül közelíti meg az egyik a másikat. Olyan kapcsolatot ígér az úttal, amin keresztül személyesen megközelítheti Isten az embert és ember az Istent.

Fontos, hogy nem arról beszél itt Jézus, hogy gyere velem, fogom a kezéd és menjünk végig az úton. Segítek leküzdeni az akadályokat. Nem erről van szó! Azt akarja kiemelni, hogy Ő az egyetlen út az embervilág és az isteni szféra között. Nem vele kell végigmenni az úton, hanem rajta kell végigmenni, mint úton!

Valahogy úgy tudnánk elképzelni ezt, hogy van egy magas szikla, aminek a teteje Isten jelenlétét jelképezi, és van a lenti világ, ami az embereket. Az emberek bárhogy próbálkoznak, képtelenek arra, hogy a lenti világukból a szikla magaslataira feljussanak. Hiába próbálnak felmászni, nincs fogás a sziklán. Hiába próbálják faragni, túl kemény. Hiába próbálnak felrepülni, a repülő sem képes olyan magasságokba emelkedni. Egyszer azonban a szikla tetejéről Isten egy utat vág egészen le az emberekhez, és ez Jézus. Ez egy olyan út, amin az ember, aki lent lakik a mélyben, képes arra, hogy az úton feljusson a szikla tetejére, ahol maga Isten van.

Az Ószövetségben alapvetően az Isten közeledik az emberhez. Ehhez különféle személyeket választ ki: prófétákat, királyokat, papokat, hogy közvetítse akaratát a többi felé. Egy átlag izraelita csak egy közvetítő személyen keresztül léphetett kapcsolatba Istennel.

Most azonban Jézus az út képével minden eddig elgondolást felülmúlva arról beszél, hogy ez a helyzet most megváltozik.

Jézus halálával és feltámadásával lesz az út, a kapcsolat, a közvetítő Isten és ember között. Innentől kezdve nincsenek kiválasztott emberek, akiken keresztül Istenhez mehetünk, hanem Jézus Krisztus tölti be ezt a funkciót minden eddigénél teljesebben és tökéletesebben. Ahogyan az áldozata tökéletes és nem szorul megismétlésre, úgy a benne elérhető Atyával is minden eddigénél teljesebb és tökéletesebb kapcsolat alakulhat ki.

Ezért bár a tanítványokra nehéz időszak vár, de mégsem kell félniük, mert Jézus, mint az Isten és ember közötti egyetlen kapocs megmarad. Sőt, ezek után válik igazán egzisztenciálissá.

3. Hogyan tudok ezen az úton végigmenni?

A tanítványok bár hallják, hogy Jézus az út, de nem tudnak vele mit kezdeni, hiszen Jézus közben arról beszél, hogy elmegy, és most még nem is követhetik. Hogy lehet rajta, mint úton az Atyához jutni, ha nincs itt? Hogy lehet rajta, mint úton az Atyával találkozni, ha feltámadása után mennybe ment?

Nagyon érdekes, hogy Jézusnak ez a kijelentése akkor hangzik el, amikor már csak egy fél napja van hátra addig, hogy kivégezzék a kereszten. Az addig még világos, hogy Jézus, amikor emberi formában itt járt a földön akkor, mint közvetítő, mint kapcsolat volt jelen Isten és ember között. Az is világos, hogy halálával és feltámadásával készít helyet a követőinek. De mi van akkor, amikor Jézus nincs itt fizikailag a földön? Hogy vezet az Atyához, ha nincs itt?

Jézus búcsúbeszédében nem sokkal a mai szakasz után arról beszél, hogy elmegy, de elküldi a Pártfogót.

„A Pártfogó pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” (Jn 14:26)

A Szentlélek eljövetele, Jézus jelenlétét garantálja. Már nem kell fizikai korlátokhoz igazodni. Nem kell hozzá sorba állni, elutazni egy országba, településre, hanem egyetemesen, az egész világgal egyszerre jelen tud lenni. Ezzel pedig mindenki számára az Istenhez vezetés lehetőségét kínálja. Jézus személyével megismerkedhetsz az Igéje által, különféle gyülekezeti programokon, ahol az Igét magyarázzák, tanulmányozzák és személyesen a Szentlélek valósága által találkozhatasz is vele.

Évekkel ezelőtt Rómában kirándultam egy csoporttal. Volt egy vezetőnk, aki már többször járt a városban, azonban a csoport többi tagja számára teljesen új volt a környezet. A szállásunk a külvárosban volt és tömegközlekedéssel mentünk be a központba. Miután beértünk együtt mozogtunk a városban, megnéztük a legfontosabb nevezetességeket. Némi szabadidő után pedig az egyik metróállomáson kellett találkozoznunk, hogy közösen visszainduljunk. Fontos volt, hogy időben ott legyünk, hiszen a vezetőnk kívül senki nem ismerte a környéket. Néhány barátommal leszakadtunk a csoporttól és későn értünk oda az állomásra, mire a többiek már elmentek. Sajnos időközben sztrájk tört ki a közlekedésben és teljesen lezárták a metrókat. Nem indult egy sem, sőt egy nagy vasrács volt már a bejárat előtt. Tétlenül álltam a barátaimmal a rács előtt, hiszen akkor voltunk ott először. Mi lesz most velünk? Hol fogunk aludni? Minél jobban kezdett beesteledni, annál jobban kezdtünk

félni. Egyetlen lehetőségünk volt. Kellett valakit találnunk, aki út lesz számunkra oda, ahova magunktól nem találhnánk el.

Jézuson végig menni azt jelenti, hogy személyesen megismerem őt és azokat a dolgokat, amiket tanított és ígért elfogadom igaznak!

A Szentlelken keresztül Jézus van jelen, hogy Jézus szavait, tanításai, az Ő személyét közvetíti, amin keresztül az ember számára elérhető lesz az a szerető Isten, aki kezdetben volt, aki nélkül semmi sem lett, ami létrejött, akiben igazság és élet van. Úgy juthatok el az Atyához, ha a Szentlélek valósága által Jézus szavát meghallom, megértem, elfogadom és felismerem azt, hogy Ő tökéletesen bemutatta azt az Atyát, akit én a magam erejéből nem lennék képes megismerni. Jézus út, aki a lenti embervilágból, a szikla tetejére vezet, ahol Isten jelenléte van.

ÁMEN.

(Molnár Ambrus)